

Correu

Fins sempre,
Dr. Rozadilla

Sr. Director:

Jo, la Maite Griñó, vaig tenir el privilegi de treballar amb el millor pneumòleg de Lleida, el Dr. Joan Ramon Rozadilla. Resultava molt estimulant, era impossible marxar cap a casa sense haver après alguna cosa nova.

Amb ell aprenia a cada minut del dia. Era respectuós amb la professió d'infermeria, un molt bon company i un millor amic. No només per la bona relació laboral que teníem, ni tampoc pels congressos als quals vam assistir, sinó perquè, quan el vaig necessitar, va ser allí.

L'octubre de l'any 1999 va ser el primer dia que vam visitar una pacient d'asma. El nostre missatge era que ASMA és traduïa per Autocuidar-me Seguint Mesures Apreses. I això fèiem, ensenyar i treballar amb els pacients per facilitar-los el seu dia a dia. Quan el Dr. Rozadilla tenia un pacient davant no veia res més, li dedicava tot el seu coneixement per poder ajudar-lo, ja que posava tot el seu desig intens i sencer per diagnosticar-lo i curar-lo, o si, com molts, eren crònics, controlar-los.

Era una de les persones amb les quals fàcilment els pacients establien un vincle, ja que confiaven amb ell. I ho feien perquè sabien que tractava amb els seus problemes com si del mateix Rozadilla fossin.

Havia passat per moltes coses, però el que més greu em sap és que hagi marxat en aquesta època, quan tots els que l'estimaven no el podem acomiadar com es mereix. Quan no podem abraçar-nos ni plorar junts aquesta gran pèrdua. És per això que sento l'obligació d'escriure aquesta carta, de fer-vos saber que el Rozadilla era un gran metge, una bona persona i li hem de fer el comiat que es mereix. Encara que no pugui ser un adéu amb paraules encongides, haurà de ser un adéu amb lletres

entre nosaltres que tenen un regust amarg. Només voldria recordar que els que hem tingut el privilegi de conèixer-lo, ja siguin amics, pacients, companys, etc., sigui qui sigui, no l'oblidarem. Ha estat un model a seguir per a molts, espero que ho sabés bé.

El que més recordaré no és el moment en què ens va deixar, sinó la seva mirada neta, riallera i plena de la vitalitat que en tot ell irradiava. Així és com et recordaré, amb ganes de viure.